

— О, малка мравке, — рече бабата, — не една, а две торби жито ще ти дамъ, ако ми направишъ това добро.

Като се спазари, мравката занесе въ ливадата, която бѣше задъ хамбара на бабата, нѣколко бучки сирене. После влѣзе въ хамбара и извика :

— Мишки, мишки! Въ ливадата задъ хамбара има чудесно сирене. Какво стоите тукъ?

— Благодаримъ ти, мравче, че ни каза това! — отговориха мишките и се завтекоха всички навънъ къмъ ливадата.

Тогава мравката бърже отиде при котката и ѝ каза :

— Како Мацо, всичките мишки отъ хамбара сж сега отвънъ въ ливадата. Иди по-скоро да ги изядешъ!

— Тѣй ли? — рече котката. — Ела да видишъ какъ ще ги изловя — и се втурна къмъ ливадата.

Когато малката мравка стигна до ливадата, котката бѣше вече издушила всичките мишки, и тѣ лежаха натъркаляни по земята.

Тогава мравката отиде при бабата и рече: „Всичките мишки сж избити вече. Ела да ги видишъ.“

Бабата отиде въ ливадата и като видѣ натъркаляните по земята мишки, рече :

— Благодаря ти много, малка мравке! Но какъ ще убиешъ лисицата и вълка?

— Почакай и ще видишъ, — отговори мравката.

Тогава тя отиде въ гората, дето живѣеше старата лисица.

— Кума-Лисо! Кума-Лисо! — извика мравката, като стигна въ гората. — Има една чудесна, тлъста кокошка въ ливадата задъ хамбара.

— Сега ще ида да я уловя! — каза Кума Лиса и се запжти къмъ ливадата.

Веднага мравката се затича да намери едно куче. Като го намери, рече му :

— Тичай по-скоро въ ливадата задъ хамбара! Тамъ има една лисица.

— Бау-бау! — извика кучето. — Сега ще ида да я хвана! — и бързо се спусна къмъ ливадата.